

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Ε΄.-ΤΕΥΧΟΣ Α΄. ΚΑΙ Β΄.

Ὅδε εἶσι περὶ ἔργου ἄν θεοτέρου ἄνθρωπος
βουλεύσασθε ἢ περὶ παιδείας καὶ κώτου καὶ
τῶν κώτου εἰκείων. (Πλάτ. Θεάγος.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

10 — ΟΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ — 10

—
1882

ὑπάρχει τὸ ἀκόλουθον ἐπίγραμμα ἐγκεχαραγμένον:

ΠΑΡΘΕΝΟΠΗΝΚΥΝΑΘΑΨΕΝΑΝΑΞΕΟΣΗΣΥΝΑΘΥΡΕΝ
 ΤΑΥΤΗΝΤΕΡΠΩΛΗΣΑΝΤΙΔΙΔΟΥΣΧΑΡΙΤΑ
 ΕΣΤΑΘΛΟΝΣΤΟΡΓΗΣΑΡΑΚΑΙΚΥΣΙΝΩΣΝΥΚΑΙΗΔΕ
 ΕΥΝΟΥΣΟΥΣΑΤΡΟΦΕΙΣΗΜΑΛΕΛΟΝΧΕΤΟΔΕ
 ΕΣΤΟΔΟΡΩΝΧΡΗΣΤΟΝΠΟΙΟΥΦΙΛΟΝΟΣΣΕΠΡΟΘΥΜΩΣ
 ΚΑΙΖΩΝΤΑΣΤΕΡΓΟΙΚΑΙΝΕΚΡΟΝΑΜΦΙΕΠΟΙ

ἦτοι Παρθενόπην κύνα θάψεν Ἀνάξεος, ἡ συνάθυρεν,
 ταύτην τερπωλῆς ἀντιδιδούς χάριτα.
 Ἔστ' ἄθλον στοργῆς ἄρα καὶ κυσίν, ὡς νυ καὶ ἦδε
 εὔνους οὔσα τροφεῖ σῆμα λέλονχε τόδε.
 Ἔς νόδ' ὄρων χρηστὸν ποιοῦ φίλον, ὅς σε προθύμως
 καὶ ζῶντα στέργοι καὶ νεκρὸν ἀμφιέποι.

Ἄνωθεν τοῦ ἐπιγράμματος ὑπάρχει ἀνάγλυφον κυνὸς καλῶς εἰργασμένης. Ἐν γένει δὲ τὸ μικρὸν τοῦτο μνημεῖον διατηρεῖται ἄριστα. Ἐκ δὲ τοῦ σχήματος τοῦ Ε καὶ Σ φαίνεται ὅτι εἶνε τῆς μ. Χ. ἐποχῆς. Τὸ δὲ ὄνομα Ἀνάξεος τὸ πρῶτον ἐνταῦθα εὔρηται, καθ' ὅσον ἠξέύρω.

Ἐπὶ τούτοις ἀσπαζόμενος ὑμᾶς διατελῶ

Ἵμέτερος
 Γ. Ν. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξεδόθησαν ἤδη (τύποις Περρῆ 1883) πάνυ φιλοκάλως τὰ δύο πρῶτα τεύχη τῆς τρίτης περιόδου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Πολὺς ὀφείλεται ἔπαινος τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐταιρίᾳ ἥτις ἔσπευσε νὰ πληρῶσῃ τὸ μέγα κενὸν, ὑπερβαθύτατα συνησθάνοντο οἱ ἐν Ἑλλάδι φιλάρχαιοι. Τῷ ὄντι δὲ ἡ νεωστὶ ἀρξαμένη νὰ ἐκδίδηται Ἐφημερίς κάμνει τιμὴν εἰς τὴν νεαρὰν ἡμῶν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην. Τοῦ α' τεύχους

τὰ περιεχόμενα εἶναι· Δ. Φιλίου Ἐπιγραφὴ ἐξ Ἐλευσίνος· Στ. Κουμανούδη Ἐπίγραμμα ἑξαμετρον ἄττικόν· Π. Καβδαδία Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῶν ἐν Ἐπιδαυρία ἀνασκαφῶν· Κ. Α. Μυλωνᾶ Εὐρήματα ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνασκαφῆς· Χρ. Τσοῦντα Ἄττικὸν ἀγγεῖον· Κ. Α. Μυλωνᾶ Ἰδίας Μάρπησσα καὶ Ἀπόλλων· Μ. Γ. Δήμητρα. Περὶ Ἐριζηνῶν νομισμάτων Γ. Ἐμ. Ἀντωνιάδου Ὁριζοφίτου προικὸς. Περιέχει δὲ τὸ τεῦχος πέντε μὲν ἐν τῷ κειμένῳ ξυλογραφήματα, τρεῖς δὲ προσθέτους πίνακας. Τοῦ δὲ 6' τεύχους τὰ περιεχόμενα εἶναι· Σ. Α. Κουμανούδη Ψήφισμα φρατρικόν· Δ. Φιλίου Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἐλευσίνος (συνέχεια)· Π. Καβδαδία Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῶν ἐν Ἐπιδαυρία ἀνασκαφῶν (συνέχεια)· Δ. Φιλίου Τρεῖς κεφαλαὶ ἐξ Ἄττικῆς· Κ. Α. Μυλωνᾶ Ψήφισμα τιμητικόν, Ἐφηβικὴ ἐπιγραφή, Λίθινοι ἀρχαῖοι ἀλτῆρες, Ἀνέκδοτον δικαστικὸν πινάκιον· Δ. Φιλίου Σύμβολα ἐπὶ τῶν πωρίνων πλίνθων τοῦ στερεοβάτου τῆς προνάου στοᾶς τοῦ ἐν Ἐλευσίνι ναοῦ. Καὶ τοῦτο δὲ τὸ τεῦχος περιλαμβάνει τέσσαρα ἐν τῷ κειμένῳ λιθογραφήματα καὶ τρεῖς προσθέτους λαμπροὺς πίνακας εἰκονίζοντας τρεῖς κεφαλαὶ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον τοῦ Κ. Φιλίου.

Τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος ἐπιμελεῖται ἐπιτροπὴ τριμελὴς συγκειμένη ἐκ τοῦ Γ. Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Εὐστρατιάδου, τοῦ καθηγητοῦ καὶ γραμματέως τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας κ. Σ. Α. Κουμανούδη καὶ τοῦ ὑφηγητοῦ κ. Κ. Μυλωνᾶ. Κορηγεῖται δὲ ταῖς γράφουσιν εἰς τὴν Ἀρχ. Ἐφημερίδα ἄρθρα ἀμοιβῆ ἑκατόν δραχμῶν ἀντὶ ἐκάστου τυπογραφικοῦ φύλλου. Θὰ ἐκδίδηται δὲ κατὰ τριμηνίαν ἐν τεύχεσιν σχήματος τετάρτου περιέχον περὶ τὰ τρία τυπογραφικὰ φύλλα καὶ τρεῖς πίνακας. Πωλεῖται δ' ἕκαστον τεῦχος δραχμῶν τεσσάρων, δεκαεξὶ δὲ τὰ τέσσαρα. Οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες διδάσκαλοι ἔχουσιν ὑπέρτατον καθήκον νὰ συνδράμωσιν ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν εἰς τὴν ἔκδοσιν Ἐφημερίδος, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ δημοσίευσίς τῶν τιμαλφεστάτων κειμηλίων τῆς προγονικῆς εὐκλείας.

—Καὶ ἄλλοι δὲ περιοδικοὶ τὴν ἔκδοσιν μετὰ χαρᾶς ἐρχόμεθα ν' ἀναγγείλωμεν, τ. ἔ. τοῦ Δελτίου τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἔθνολογικῆς Ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ἀξιεπαίνως ἀνέλαβε νὰ ἐκδίδῃ εἰς τέσσαρα κατ' ἔτος τεύχη ἐκ δώδεκα τύπων φύλλων τιμώμενα καὶ τὰ τέσσαρα ἀντὶ δραχμῶν εἰκοσιν ἢ πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐν Ἀθήναις συσταθεῖσα Ἱστορικὴ καὶ Ἐθνολογικὴ Ἐταιρία τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ α' τόμου (τύποις Παριῆ 1883) περιέχει Πρόλογον ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἐταιρίας Τ. Φιλήμονος· Ν. Πολίτου. Αἱ ἀσθένειαι κατὰ τοὺς μύθους τοῦ

Ἑλληνικοῦ λαοῦ Ἰω. Σακελλίωνος Μελετίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Πηγᾶ ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Ἱερεμίαν τὸν Β'. Ν. Γ. Πολίτου Ἑλληνικοὶ μεσαιωνικοὶ μῦθοι περὶ Φειδίου, Πραξιτέλους καὶ Ἰπποκράτους· Σ. Π. Λάμπρου Ἀνέκδοτος λόγος Παχωμίου τοῦ Ρωσάνου περὶ δεισιδαιμονιῶν καὶ προλήψεων κατὰ τὸν 15' αἰῶνα· Σ. Π. Λάμπρου Ἀνέκδοτον Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου (1289)· Ν. Γ. Πολίτου Σημείωσις περὶ δύο ἱπποτῶν ἐξ Ἠπείρου· Σ. Π. Λάμπρου Εἰκὼν Ἱερεμίου Α' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· Δ. Παπανικολάου Τὰ κατὰ τὸν γάμον ἔθιμα ἐν τῇ κωμοπόλει Βυσσώκα τῶν Καλαβρυτιῶν· Γ. Δροσίνη Δημώδη ἄσματα τῆς βυρσίου Εὐβοίας (χωρὶν Γούβης)· Μαριάννης Γρ. Καμπούρογλου Ἀθηναϊκὰ παραμύθια· Βιβλιογραφία· Ν. Γ. Πολίτου Κατάλογος συγγραφῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν μέσσην καὶ νεωτέραν ἑλληνικὴν ἱστορίαν, καὶ φιλολογίαν ἐκδοθεισῶν δὲ κατὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος· Δωρεαὶ γενόμεναι εἰς τὸ Μουσεῖον καὶ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἑταιρίας· Συνδρομαὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. Ἐπονταὶ ἐν τρισὶ καλλίστοις πίναξι τρία πανμοιότυπα πατριαρχικῶν ἐπιγραφῶν ἐν τετάρτῳ δὲ πίνακι μετὰ χρωμάτων λιθογραφικῆς εἰκῶν τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Α'.

—Ἐξεδόθη ὄχι πρὸ πολλοῦ ἐν Παρισίοις τύποις Maisonneuve ἡ διὰ τὸ ἔτος 1882 δεκάτη ἕκτη Ἐπετηρὶς τῆς πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἑλληνικῶν σπουδασμάτων (Annuaire de l'association pour l'encouragement des Études grecques en France, 16e année 1882. Τὸ βιβλίον εἶναι οὕτως εἰπεῖν τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἐκ λογάδων ἀνδρῶν γαλλικῆς ἐκείνης Ἑταιρίας, πρὸς ἣν ὀφείλεται μεγάλη ἡ παρ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμοσύνη. Οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι δὲν εἶναι μόνον ἑλληνισταὶ καὶ μέχρις ἀφοσιώσεως λάτρεις τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ φιλέλληνες εὐγενέστατοι. Διότι τοῦτο, μόνον παρὰ τοῖς Γάλλοις κυρίως συμβαίνει, οἱ περὶ τὰ ἑλληνικὰ δηλαδὴ γράμματα ἀσχολούμενοι εἰλικρινῶς καὶ μετὰ πόνου ἐνίοτε νὰ ἀγαπῶσι τὴν Ἑλλάδα. Ἐν ἐκ τῶν τεκμηρίων τούτου εἶναι καὶ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος Ἐπετηρὶς. Εἰς τὸ κάλλιστον τοῦτο βιβλίον περιέχονται πλὴν τῶν συνήθων καταλόγων τῶν ἐταίρων καὶ τοῦ προεδρείου, τῆς ἀναγραφῆς τοῦ κανονισμοῦ, τοῦ λόγου τοῦ προέδρου καὶ τῶν ἐκθέσεων, αἱ ἐξῆς διατριβαὶ. R. Dareste Αἱ διαθήκαι τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων. J. Le. Gras Γαλλικὴ μετάφρασις ἀνέκδοτος τῶν τοῦ Θεόγνιδος τοῦ Μεγαρέως δημοσιευμένη ὑπὸ E. Miller· Henry Hous-
saye Ὑπόμνημα περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸν ε' π. χ.

αἰῶνα M. Croiset Εἰκασία περὶ τῆς πιθανῆς χρονολογίας τῆς Λυκουργείας τοῦ Αἰσχύλου· Ch. E. Ruelle Σημειώσεις περὶ τῆς μουσικῆς τῶν στίχων 140—142 τοῦ Ὀρέστου τοῦ Εὐριπίδου· M. Collignon Περὶ λατρείας τῆς Βεΐρηνης ἐν Ἀθήναις. Ch. Graux Περὶ δύο χειρογράφων τοῦ Πλουτάρχου· K. Σάθα Οἱ μῦθοι περὶ Φειδίου, Πραξιτέλου, καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰπποκράτους κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα· H. Weil Περὶ τινος τεμαχίου τοῦ πρὸς Λεπτίνην λόγου· M. Croiset Κριτικαὶ σημειώσεις εἰς τὸ α' βιβλ. τοῦ Θουκυλίδου· Bourquin Περὶ τῶν σοφιστῶν τοῦ 6' μ.χ αἰῶνος καὶ περὶ Πολέμωνος· Ch. Huit Βίος Πλάτωνος· A. de Rochas Σημειώσεις περὶ τῆς γαλ. μεταφράσεως τῶν πνευματικῶν Ἡρώων τοῦ Ἀλεξανδρέως· Δ. Βικέλα Περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης Διαπλάσεως τῶν παιδῶν· Κατάλογος τῶν κατὰ τὸ 1881—82 δημοσιευμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα. Συνεξεδόθη φυλλάδιον (μετὰ δύο πινάκων) Περὶ τινῶν ἀναθηματικῶν ἀναγλύφων τοῦ Μουσείου τῆς Μαρκιανῆς ἐν Βενετίᾳ ὑπὸ M. Collignon (α).

— Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 19 τῆς 25 Ἰουνίου 1883 φύλλῳ τῆς ἐν Κερκύρᾳ ἐκδιδομένης ἑβδομαδιαίας ἡμερηίδος Φιλοπάτριδος ὃ ὑπὸ τοῦ διακεκριμένου γυμνασιάρχου τοῦ ἐν Κερκύρᾳ γυμνασίου κ. Ἰ. Α. Ῥωμανοῦ ἐκφωνηθεὶς λόγος κατὰ τὴν ἑναρξίν τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1882—83 Ἐν τῷ σπουδαίῳ τούτῳ λόγῳ ὁ ἐλλόγιμος γυμνασιάρχης πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του γυμνάσιον, ἃ ἐξέθηκε μετὰ παρρησίας ἀξιεπαίνου, ἐπραγματεύθη ἔπειτα, ὅσον ὁ χρόνος ἐπέτρεπε, τὸ θέμα περὶ τῶν ἀτρύτων ἀγώνων, οὓς ἀνέκαθεν οἱ Κερκυραῖοι κατέβαλον πρὸς διάσωσιν τῆς ἐθνικῆς γλώσσης τὴν ὁποίαν ἐπεδούλευον οἱ ἀπὸ αἰῶνων πολυώνυμοι τῆς νήσου κατακτηταὶ καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀκμασάντων λογίων ἀνδρῶν καὶ τῶν ἰδρυθέντων ἐκεῖ διδασκαλείων. Ὁ λόγος τοῦ κ. Ῥωμανοῦ ἐφάνη εἰς ἡμᾶς οὐχὶ σύνθητες ἐν Ἑλλάδι φαινόμενον, διότι ἀληθῶς τοιοῦτοι ὑπὸ σωφροσύνης περιβαλλόμενοι καὶ πραγμάτων μεστοὶ λόγοι δὲν εἶναι παρ' ἡμῖν πολὺ συχνὰ ἀκροάματα.

— Ἐξεδόθη καὶ ὁ ἐν τῷ ἑλληνικῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ τοῦ Γαλαζίου ἀπαγγελθεὶς λόγος ὑπὸ Νικολάου Δοσίου δ. φ. καὶ καθηγητοῦ τῶν ἀνωτέρων

(α) Σὺν τῇ Ἐπετηρίδι ἐκδίδεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας καὶ φυλλάδιον μεγαλητέρου σχήματος καὶ μετὰ πινάκων, ἐν ᾧ διαφωτίζονται μνημετὰ τῆς τέχνης. Τὸ ἐφετινὸν φυλλάδιον εἶναι τὸ δέκατον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων καὶ δι' αὐτοῦ συντελεῖται ὁ πρῶτος τόμος τῶν *Monuments Grecs*.

γυμνασιακῶν τάξεων ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων τοῦ Κρ' ἔτους. Ὁ λόγος οὗτος (ἐν Γαλαζίῳ ἐκ τοῦ τυπογραφείου Δακία 1883 εἰς 8,ον σελ. 21) πραγματεύεται περὶ τῆς παρ' ἡμῖν μέσης ἢ γυμνασιακῆς ἐκπαιδεύσεως.

— Ἐδημοσιεύθη ἐνκλίσιμος διατριβὴ ἐπὶ διδακτορικῆ ἀναγορεύσει ὑπὸ Ν. Παλιεράκη ἐπιγραφομένη Ῥητορικὴ τέχνη, περὶ τῆς γενέσεως, ἀκμῆς, καὶ τέλους αὐτῆς παρὰ τοῖς πάλαι Ἕλλησιν. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογρ. ὁ Παλαμήδης 1883 εἰς 8,ον σελ. 24.

Ἐν τῷ φιλολογικῷ περιοδικῷ τοῦ Βερολίνου *Philologische Wochenschrift* (Αὐγούστ. 1883) ὁ ἐν Γράτις καθηγ. Γουσταῦος Μάτερ ἐδημοσίευσεν εὐμενῆ κρίσιν περὶ τῶν δύο διατριβῶν τοῦ κ. Χατζιδάκη, περὶ ὧν ἐγράψαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ.

— Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ὑφηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας κ. Π. Καββαδίκης ἐξέδωκε τὸ α' τεῦχος Ἀρχαιολογίας ἢ Ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς καλλιτεχνίας (τύποις Ἐνώσεως) εἰς 8ον, σελ. 208 μετὰ εἰκόνων (τιμᾶται δραχ. 5). Τὸ α' τοῦτο τεῦχος περιέχει τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ μέρος τῆς ἱστορίας τῆς πλαστικῆς ἢ τὸ ἐπίλοιπον μέρος, τὴν ἱστορίαν τῆς ζωγραφικῆς καὶ τὴν τῶν κοινῶν τεχνῶν θὰ περιλάβῃ τὸ β' τεῦχος. Τὸ βιβλίον περιέχει καὶ πλουσιωτάτην βιβλιογραφίαν ἐκάστου κλάδου τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης, ἐκρίθη δὲ εὐμενῶς ὑπὸ S.R. (Salomon Reinach;) ἐν τῇ *Revue Critique* τῆς 14 Ἰουνίου 1883

Ὁ πρόην ἑταῖρος τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς κ. Παῦλος Girard κατεχώρισεν ἐν τῇ *Revue Critique* τῆς 6 αὐγούστου 1883 ἐπίκρισιν τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ἰ. Δραγάτση πραγματείας τῆς ἐπιγραφομένης *Τὰ θέατρα τοῦ Πειραιῶς καὶ ὁ Κωφός λιμὴν* ἥτις δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ Δ' τόμ. τοῦ Περνασσοῦ, εἶχεν ἔπειτα ἐκδοθῆ καὶ ἰδιαιτέρως (τύποις Περνασσοῦ, 1882 εἰς 8ον, σελ. 15.)

— Τῆς ὑπὸ τοῦ καθ. Ἐ. Γ. Σταθάκη φιλοπονουμένης μεταφράσεως τοῦ Σύντακτικοῦ τοῦ Κυννέρου ἐξεδόθη τὸ η' καὶ θ' τεῦχος, ὥστε μετὰ τὴν ἐντὸς ὀλίγου ἐκτύπωσιν καὶ τοῦ ε' τεύχους τὸ ὅλον ἔργον θὰ εἶναι περτωμένον.

— Ὁ κ. Α. Geffroy πρόην διευθυντὴς τῆς ἐν Ῥώμῃ Γαλλικῆς Σχολῆς ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ *Revue des deux Mondes* τῆς 1 Ἰουνίου 1883 τὸ Α' μέρος πραγματείας ἀφορώσης εἰς τὰς πρώτας ἐργασίας τῆς Σχολῆς ἐκείνης καὶ ἰδίως τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν κλασσικὴν ἀρχαιότητα. Τὸ δημοσίευμα τοῦ πρόην διευθυντοῦ εἶναι ἄξιον πολλοῦ λόγου, διότι παρέχει

πάσαν πληροφορίαν περί τῆς ιδρύσεως καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν ὅχι μόνον τῆς Σχολῆς ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ αὐτόθι Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τῆς Γαλλικῆς Καλλιτεχνικῆς Ἀκαδημείας καὶ καθ' ὅλου περί τῆς τωρινῆς ἀρχαιολογικῆς ἐν Ρώμῃ κινήσεως. Ἐν παρόδῳ κάμνει λόγον ὁ κ. Geoffroy καὶ περί τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς. Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην ὀφείλει ὀμολογουμένως πολλὴν εὐγνωμοσύνην ἢ ἐπιστήμῃ τῆς ἀρχαιότητος, ἀλλ' ἄδικαν θὰ ἦτο νὰ πιστευθῆ, ὅπως ἐκ τῶν λόγων τοῦ κ. Geoffroy δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ ὅτι μόνη ἡ Γαλλικὴ Σχολὴ ἐργάζεται ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογίας, Ἐν δὲ τῇ Revue τῆς 1 Ἰουλίου 1883 ἐδημοσιεύθη τὸ Β' τῆς πραγματείας μέρος τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς μεσαιωνικὰς ἐργασίας τῆς Σχολῆς, διότι καὶ περί ταύτας ἀσχολοῦνται τινὲς ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτήν.

— Ὁ ἐν Λειψία ἐκδότης Teubner ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν εἰδικοῦ περιοδικοῦ προωρισμένου νὰ περιλαμβάνῃ ἀποκλειστικῶς Λατινικὴν λεξικογραφικὴν καὶ γραμματικὴν ὕλην μέλλουσαν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς παρσκευὴν Θεσαυροῦ τῆς Λατινικῆς γλώσσης οἷος εἶναι ὁ τοῦ Ἐρ. Στεφάνου διὰ τὴν ἑλληνικὴν. Τὸ δημοσίευμα τοῦτο θὰ ἐπιγράφηται Archiv für lateinische Lexicographie und Grammatik, δὲν θ' ἀποκλειῆται δ' ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἡ ὕλη ἢ ἀναφερομένη εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ μέσου αἰῶνος. Θὰ προέσταται τῆς συντάξεως ὁ διακεκριμένος φιλόλογος Ed. Woelfflin εἶναι δὲ τοῦ ἔργου εἰσηγητῆς αὐτὴ ἡ βασιλικὴ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν τοῦ Μονάχου. Τὸ Ἀρχεῖον ἔχει ἤδη χρηματικῶς ἐξησφαλισμένην τριῶν τοῦλάχιστον ἐτῶν ζωῆν. Τὸ πρῶτον τεῦχος, ὅπερ εἶναι ἤδη ὑπὸ τὰ πιστήρια θὰ περιλαμβάνῃ μόνον μελέτας καὶ εἰδήσεις ἀναφερομένας εἰς γενικώτερα ζητήματα σχετικὰ πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃν τὸ περιοδικὸν προτίθεται. Εὐθὺς δ' ἔπειτα θὰ ἀρχίσωσιν αἱ εἰδικώτεραι ἐργασίαι. Θὰ διαιρεθῆ ἡ ὅλη Λατινικὴ γραμματεία εἰς 250 μέρη καὶ θὰ ἀνατεθῆ εἰς εἰδικὸν συνεργάτην ἢ ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν μερῶν τούτων ἐργασία, ὥστε καθ' ἑξάμηνον περίπου θὰ δημοσιεύωνται τεσσαράκοντα ἄρθρα. Ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει θὰ ὑπάρχη ἄρθρον τοῦ ἐν Στρασβούργῳ κ. Groeber περί τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ῥωμανικῶν γλωσσῶν καὶ περί τῆς τοῦ Καρόλου τοῦ Μεγάλου καὶ μετ' αὐτὸν γραμματείας. Ὁ κ. Groeber πραγματεύεται τὸ ζήτημα περί τοῦ μέχρι τίνος σημείου ἡ Λατινικὴ γραμματεία πρέπει νὰ λάβῃ τόπον εἰς τὸν μέλλοντα Θεσαυρόν.

— Ἀπέθανε τῇ 12 Ἰουνίου τοῦ ἔτους τούτου πεσὼν ἀπὸ τῆς ἀμάξης ὁ Ἄγγελος Κανέλλος καθηγητῆς τῆς κατὰ τὸν μεσαίωνα Λατινικῆς

γλώσσης καὶ γραμματείας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Παταύτου ἐν ἡλικίᾳ 35 ἐτῶν. Ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς εἶχεν ἤδη συγγράψει οὐκ ὀλίγα ἀξιόλογα βιβλία ἀναφερόμενα εἰς τὰς νεολατινικὰς μελέτας. Ἦτο μαθητὴς τοῦ Diez καὶ τοῦ Ascoli.

— Τοῦ ἐν Παρισίοις ὑπὸ Darmenberg καὶ E. Saglio (παρὰ τῷ Hachette) ἐκδιδόμενου μεγάλου λεξικοῦ τῶν ἐλληνικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων ἐξεδόθη καὶ τὸ ὄγδον τεῦχος περιλαμβάνον τὰ στοιχεία CII—CIII. Τοῦ λαμπροτάτου τούτου λεξικοῦ ἡ κατὰ τεύχη ἐκδοσις βαίνει δυστυχῶς λίαν βραδέως καὶ τοῦτο εἶναι, ὡς ὀρθῶς παρατηρήθη, τὸ μόνον τοῦ ἐλάττωμα. Ἐκαστον τεῦχος τιμᾶται φράγκων 5.

— Καὶ ἄλλου ὡσαύτως κατὰ τεύχη δημοσιευομένου λεξικοῦ προχωρεῖ ἡ ἐκδοσις, ἀλλὰ ταχύτερον. τοῦ λεξικοῦ τῶν λόγων τοῦ Κικερῶνος (Lexicon zu den Reden des Cicero mit Angabe sämtlicher Stellen) ὑπὸ Merguet ἐν Ἰένα (Fischer). Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα τεύχη ἀποτελοῦσι περίπου τὸ ἡμίση τοῦ ὅλου λεξικοῦ, τιμῶνται δι' ὄμοῦ 146 μαρκῶν. Τὸ Κικερῶνσιον τοῦτο λεξικόν, ἀληθὲς μνημεῖον τῆς κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρόνους φιλολογίας ἐθεωρήθη καὶ εἶναι ἀληθῶς ἀπαραίτητον εἰς πάντα περὶ τὰ Λατινικὰ γράμματα ἀσχολούμενον ἀληθῆ φιλόλογον. Ἐπειδὴ δ' ὁμῶς δὲν εἶναι δυστυχῶς πολὺ εὐκόλος εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν ἡ ἀπόκτησις τοῦ βιβλίου διὰ τὸ βεβημένον αὐτοῦ, φροντὶς πρέπει νὰ γείνη ὥστε νὰ ἀποκτηθῇ ὑπὸ τῶν σπουδαιωτέρων ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν βιβλιοθηκῶν. Τεσσαράκοντα ἐξ μεγάλης στήλας κατέχει ὁ συμπλεκτικὸς σύνδεσμος εἰ ἢ μᾶλλον τὸ πλῆθος τῶν εἰς αὐτὸν ἀναφερομένων παραδειγμάτων ἐκ τῶν λόγων (ὄχι τῶν ἄλλων συγγραφῶν) τοῦ Κικερῶνος, εἰκοσιτέσσαρες δὲ ἢ πρόθεσις ex ἢ e. Ἄς κρίνωσιν οἱ ἀναγνώσται ἐξ ὄψεως τὸν Λέοντα.

— Σημειοῦμεν ἐφεξῆς τὰ ἐπ' ἐσχάτων ἐκδοθέντα φιλολογικὰ βιβλία, τὰ ἰδίως ἐνδιαφέροντα τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Πλάτωνος.

C. Schueler Quaestiones Vergilianae. Dissertatio ἐν Greifswald 1883 (59 σελ.)

Dr Fr. Stolz (καθηγητὴς γυμνασίου καὶ ὑφηγητὴς ἐν Ἰνσβρούχῳ τοῦ Τυρόλου) Zur lateinischen Verbalflexion. Innsbruck (παρὰ Wagner) 1882. σελ. VII—71 (τιμὴ 2 μάρκαι) Jurien de la Gravière. Les campagnes d' Alexandre ; le drame macédonien Paris. (παρὰ τῷ Plon, σελ. XX—199 μετὰ πίνακος τῆς μικρᾶς Ἀσίας (τιμὴ 3, 50 φράγκων).

R. Wagner. Quaestiones de epigrammatis graecis ex lapidibus collectis grammaticae. Leipzig (παρὰ τῷ Hirzel εἰς μεγ. 8^ο, σελ. VI—127 (2 μάρκ.)

E Talbot. Histoire de la littérature Romaine. Paris (Lemerre—σελ. VIII—452 (6 φρ.)

Homère, l' Iliade Texte grec, revu et corrigé d' après les documents authentiques de la recension d' Aristarque, accompagné d' un commentaire critique, précédé d' une introduction et suivi des prolégomènes de Villoison, des prelégomènes et des préfaces des Wolf, de dissertations sur diverses questions homériques κτλ. ὑπὸ A. Pierron, 6' ἐκδ. μετὰ διορθώσεων. Paris (Hachette) Τόμ. Α'. εἰς 8^ο, σελ. CXLVI—470. (8 φρ.)

P. N. Pappageorg. Codex Laurentianus von Sophokles und eine neue Collation im Scholientexte (ἐξήχθ. ἐκ τοῦ Jahrb. f. kl. Phil. Leipzig (Teubner) εἰς μέγ. 8^ο, σελ. 40 (1 μάρκ.). Περὶ τούτου ἰδ. εἰς τὴν Κλειῶ ἀρθ. 1153 (τοῦ 1883).

H. 4. Schmitt. Quaestiones chronologicae ad Thucydidem pertinentes. dissertatio inauguralis. Leipzig 1882 (Teubner) σελ. 105 (1, 60 μάρκ.) Caesaris Commentarii de bello Gallico. Ἐκδ' τετάρτη σχολικὴ μετὰ γερμανικῶν σημειώσεων, μετὰ καταλόγου γεωγραφικοῦ τῆς Γαλλίας, ἑνδεκά χρωματιστῶν λιθογραφημάτων καὶ 15 σχεδίων μαχῶν, ὑπὸ H. Rheinhard. Stuttgart (Neff) εἰς μέγ. 8^ο, σελ. VI—246 (2, 70 μάρκ.)

O. Eichert. Schulwörterbuch zu den Lebensbeschreibungen des Cornelius Nepos. Ἐνδεκάτη ἔκδοσις. Breslau 1882 (Kern) εἰς μέγα, 8ον, σελ. 268 (80 φρίν.)

J. Rumpel. Lexicon Pindaricum. Leipzig (Teubner) σελ. 478. (12 μάρκ.)

A. Couat. La poésie Alexandrine sous les trois premiers Ptolémées. Paris (Hachette) σελ. XIII—525. (7, 50 φρ.)

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς ἀπὸ τίνος χρόνου προαγγελθείσης Revue du monde Latin τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ βαρῶνου Ch. de Tourtulon (6 Rue Mézières), τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι νὰ καταστήσῃ πρὸς ἀλλήλους γνωστοὺς τοὺς λαοὺς τῆς Λατινικῆς φυλῆς καὶ ὡς πρὸς τὴν παροῦσαν αὐτῶν κατάστασιν καὶ ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἱστορίαν των. Ἡ δὲ τοιαύτη ἀμοιβαία γνῶσις θὰ ἐπιφέρῃ ἐξ ἄ

νάγκης συνδιαλλαγὴν καὶ συμφιλίωσιν. Εἶναι λοιπὸν ὁ σκοπὸς τῶν ἀνα-
λαβόντων τὴν ἐκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ ἀξιόλογος, οἱ δὲ Ἕλληνες, οἵτι-
νες δὲν ἀνήκουν μὲν κυρίως εἰς τὴν χορείαν τῶν νεολατινικῶν φύλων,
ἀλλὰ πρὸς αὐτὰ πλείοτερον παρὰ πρὸς πᾶν ἄλλο πλησιάζουσι, θὰ ὑπο-
στηρίξωσιν ὅσον τὸ δυνατόν, εἴμεθα βέβαιοι, τὴν Revue du monde
Latin. Τὸ συμβούλιον τῆς διευθύνσεως τοῦ περιοδικοῦ ἀπαρτίζεται ὑπὸ
τῶν διαφόρων ἀντιπροσώπων τῶν νεολατινικῶν χωρῶν, ἐν αὐτῷ δὲ προ-
σεχῶς θὰ ἐκπροσωπηθῇ καὶ ἡ Ἑλλάς. Ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει περιέχεται
καὶ ποίημα τοῦ κ. Γ. Μ. Βιζυηνοῦ *Ἡ τρελλὴ νόμφη*, ὅπερ εἶχεν ἤδη δη-
μοσιεύσει ἡ Ἑστία.

Ἐξεδόθησαν (ἐν Βερολίῳ, τύποις Calvary 1883) ὑπὸ Flach οἱ Ἕλ-
ληνες βιογράφοι qui ab Hesychio pendent. Ὁ κ. Flach ἐκδοὺς παρὰ
τῷ Τεῦδνέρῳ μεγάλην τοῦ Ἡσυχίου ἐκδοσιν ἠθέλησεν ἔπειτα χάριν τῶν
μὴ δῆνκμένων νὰ ἔχωσιν αὐτὸν τὸν Ἡσυχίον νὰ παρασκευάσῃ ἐκδοσιν τῶν
παρ' Ἡσυχίῳ βιογραφιῶν, τοῦτο δὲ καὶ ἔπραξεν ἐκδοὺς τὸ περὶ οὗ ὁ λό-
γος βιβλίον. Ἐτύπωσε δὲ μικροτέροις γράμμασιν ἐκείνους τοὺς βίους,
οὓς νομίζει ἄλλοτρίους τοῦ Ἡσυχίου καὶ μᾶλλον παρεισφρήσαντας εἰς
τούς ἄλλους, ἐν δὲ τῷ προλόγῳ αὐτοῦ προσπαθεῖ νὰ ὑποδηλώσῃ ποῦ
πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν οἱ τοιοῦτοι βίοι. Εἰς τὸ βιβλίον, ὅπερ εἶναι ἐν γέ-
νει ἀξιοσύστατον ὡς πρὸ χειρον καὶ καθαρεύει ὅσον ἐνδέχεται κατὰ τὸ
κείμενον, ἀκολουθεῖ καὶ πίναξ διευκολύνων τὴν εὔρεσιν ἐκάστου βίου.

Σ. Κ. Β.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΒΟΥΡΑΣ, ΕΛΙΚΗΣ, ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ, ΛΕΟΝΤΙΟΥ, ΡΙΠΩΝ ΚΑΙ ΕΡΙΝΕΟΥ.

Ἡ παροῦσα διατριβὴ ἀπόσπασμα ἐξ ἀνεκδότου συγγράμματος τῶν
«Ἀχαϊκῶν» δημοσιεύεται πρὸ ἐκείνου, ἐπειδὴ καθ' ἑκάστην συμπληρού-
μενον, ἀγνοοῦμεν πότε θὰ ἐκδοθῇ. Σπεύδομεν δὲ νὰ φέρωμεν εἰς φῶς τὸ
μέρος τούτο, ὅπως ὀρισθῶσι σαφῶς καὶ ἀναμφιλέκτως αἱ θέσεις τῶν πό-
λεων Βούρας, Ἑλικῆς, Κερυνείας, Λεοντίου, Ριπῶν καὶ Ἐρίνεου, αἵτινες
κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον κακῶς ὠρίσθησαν ὑπὸ τε τῶν ξένων καὶ τῶν
Ἑλλήνων, ἐπὶ σαθρῶν ἀποδείξεων καὶ ἀβασίμων λόγων στηριχθέντων.